

[Karen Højte Jensen]

over for intentionerne, men tilbageholdende over for den konkrete lovgivning. Ikke mindst fru Mimi Jakobsen holdt en meget fyldestgørende tale og gennemgik de faktiske muligheder, der allerede eksisterer på området.

Hvilket parti er ikke positivt over for, at der skal være mulighed for at passe meget plejekrævende mennesker i eget hjem? Men det er jo meget kompliceret. Der er bestemt også knyttet mange følelsesmæssige og etiske spørgsmål til sagen.

Det bedste ville være, om alle mennesker, der ønsker det, havde mulighed for at dø hjemme under værdige og betryggende forhold, men det er klart, at mange pårørende ikke kan magte at passe et døende familiemedlem. Men der er dog også nogle, der kan. Det er derfor vigtigt, at de kommunale og også de amtskommunale tilbud til familierne er så omfattende som muligt. Det er min overbevisning, at man ude i lokalsamfundene er særdeles aktive med hensyn til at yde hjælp og støtte til de pågældende. Jeg mener, som også socialministeren nævnedet, at de eksisterende regelsæt i høj grad imødekommer behovene. Jeg er overbevist om, at det netop er i forhold til den enkeltes og den enkelte families særlige behov, at det offentlige skal træde til.

I den konservative folketingsgruppe har vi oprigtig talt ingen lyst til at fastsætte centrale, firkantede regler på området. Jeg mener, der er god grund til at rose kommunerne for deres evne og vilje til at være aktive i de aktuelle tilfælde. Jeg vil gerne understrege, at der i dag ydes en god og fleksibel støtte. Det mener jeg så i øvrigt også forslagsstillerne antyder i bemærkningerne til forslaget.

Skal jeg se mere konkret på forslaget, rejser der sig en lang række spørgsmål. Hvem skal omfattes af ordningen? Hvornår skal den pårørendes orlovsperiode begynde i forhold til sygdomsforløbet? Skal man kunne skifte mellem orlov og arbejde i mange måneder, i år? Vil man vende op og ned på dagpengesystemet, så det ikke længere relaterer til arbejdstagerens egen sygdom eller barsel? Det maksimale dagpengebeløb er i øjeblikket 122.000 kr. om året. I forslaget figurerer beløb på helt op til 300.000 kr. Vil det ikke skabe vanskeligheder i forhold til andre dagpengemodtagere? Ja, der er sandelig mange ubesvarede spørgsmål.

Jeg savner egentlig også, at der havde været blot lidt dokumentation for de besparelser, man fremhæver vil komme på sygehusbudgetterne.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, om de udsagn, som fru Ritt Bjerregaard fremførte som socialminister her i Folketinget den 13. marts 1981, ikke længere gælder. Fru Ritt Bjerregaard sagde i forbindelse med et lignende forslag (Folketingstidende 1980-81, sp. 7886):

»Ikke desto mindre rejser en lovfæstet plejedorlovsordning mange arbejdsmarkedspolitiske problemer.«

Gør det fortsat ikke det? Det vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører om i dag.

Fru Ritt Bjerregaard sagde også dengang, og jeg citerer (sp. 7886):

»Det forudsættes også i forslaget, at orloven gives uden tidsbegrænsning eller i hvert fald for lange tidsrum, ligesom der forudsættes ret til delvis orlov. Til det må jeg sige, at ubestemte eller meget lange fraværperioder forringer muligheden for at bevare tilknytningen til arbejdspladsen, og der bliver også et stigende hensyn at tage til den vikar, som forhåbentlig er blevet ansat. En ret til delvis orlov indebærer ret til delvis beskæftigelse. Det er et spørgsmål, der generelt ikke er egnet til lovgivning, og som rejser store problemer af ligestillingspolitisk karakter.«

Hvad er det, der gør, at disse udtalelser ikke længere gælder?

Jeg har virkelig meget svært ved at acceptere, at der omkring dette forslag tales om valgfrihed mellem professionel sygehuspleje og kærlig familiepleje. Skulle nu ikke lade være med at sende det budskab ud til befolkningen, at det er uværdigt at dø på hospitalet? Jeg synes, det er betænkeligt at skabe det indtryk. Jeg mener faktisk, det er helt nødvendigt at understrege, at personalet på vore sygehuse gør deres yderste for at støtte de døende og deres pårørende. Man kan også få en værdig død på et sygehus.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ja, det drejer sig om det historiske tilbageblik. Jeg ved ikke, om den konservative ordfører ikke har lagt mærke til, at der er ved at ske en ændring, bl.a. i forbindelse med hjernedøds-